

HRVATSKA REDOVNIČKA KONFERENCIJA

MOLITVENI PRIRUČNIK
UZ DAN POSVEĆENOGA ŽIVOTA
U POVODU 25 GODINA OD USTANOVLJENJA DANA
POSVEĆENOGA ŽIVOTA (1997. – 2022.)

Zagreb, 2022.

SADRŽAJ

Poruka uz Dan posvećenoga života	3
<i>Poruka Kongregacije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskog života ..</i>	<i>4</i>
<i>Poruka Vijeća HBK za UPŽ i DAŽ i Hrvatske redovničke konferencije</i>	<i>6</i>
Euharistijsko klanjanje.....	9
<i>Prvi predložak</i>	<i>10</i>
<i>Drugi predložak</i>	<i>16</i>
Uvod u misna čitanja.....	20
<i>Prvi predložak</i>	<i>21</i>
<i>Drugi predložak</i>	<i>22</i>
Homilija.....	23
<i>Prvi predložak</i>	<i>24</i>
<i>Drugi predložak</i>	<i>27</i>
Molitva vjernika	29
<i>Prvi predložak</i>	<i>30</i>
<i>Drugi predložak</i>	<i>31</i>
Popričesna meditacija	32
<i>Prvi predložak</i>	<i>33</i>
<i>Drugi predložak</i>	<i>34</i>
Molitveni obrazac za obnovu redovničkih zavjeta	35

PORUKA
UZ DAN POSVEĆENOGA ŽIVOTA

PORUKA KONGREGACIJE ZA USTANOVE POSVEĆENOGA ŽIVOTA I DRUŽBE
APOSTOLSKOGA ŽIVOTA

Predraga braćo i sestre,

u prigodi XXVI. Dana posvećenoga života imat ćemo radost sudjelovati na euharistijskom slavlju kojim će predsjedati papa Franjo u bazilici svetoga Petra. Sigurni smo da će u pojedinim zajednicama i u raznim biskupijama svijeta dan 2. veljače biti prigoda za susret označen vjernošću Bogu koja se očituje u radosnoj ustrajnosti mnogih muškaraca i žena, posvećenih muškaraca i žena u redovničkim, monaškim, kontemplativnim ustanovama, u svjetovnim ustanovama i u „novim ustanovama“, članova *ordo virginum*, pustinjaka, članova družbi apostolskog života svih vremena.

Poziv koji smo vam uputili prošle godine u ovoj istoj prigodi bio je da provodite u djelo duhovnost zajedništva (*Vita consecrata*, br. 46) kako biste bili tvorci jednoga općega bratstva i kako biste *sanjali kao jedinstvena ljudska obitelj* (*Fratelli tutti*, 8). Te su riječi na neki način pripremile crkveni hod koji smo nedavno započeli pod naslovom *Prema sinodalnoj Crkvi: zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*.

Tako ćemo se u ovoj godini zadržati na drugoj riječi sinode kako bismo pozvali svakoga od nas da učini svoj dio, a to je upravo sudjelovati: neka se nitko ne isključuje i ne osjeća isključenim iz toga hoda; neka nitko ne misli: „to me se ne tiče“. Od svih se traži da uđu u „dinamizam uzajamnog slušanja, koji se vodi na svim razinama Crkve, uključujući čitav Božji narod“ (*Papa Franjo Rimskoj biskupiji*, 18. rujna 2021.).

Riječ je ponajprije o hodu koji predstavlja izazov za svaku zajednicu u njoj samoj kao vidljivom izrazu zajedništva ljubavi, odrazu trojstvenoga odnosa, njezine dobrote i njezine ljepote, koji može pobuditi nove snage da se možemo na konkretan način uhvatiti ukoštac sa sadašnjim časom. Ako se prisjetimo svoga poziva, iznova nalazimo radost što se osjećamo i što jesmo dio plana Ljubavi po kojem su druga braća i sestre prije nas i s nama stavili na raspolaganje vlastiti život. Kolikog li zanosa na početcima naše povijesti poziva, kolikog li divljenja u otkriću da *Gospodin zove i mene* da bi ostvario taj san o dobru za ljudski rod! Oživimo i njegujmo svoju pripadnost zato što je – znamo to dobro – u opasnosti da s vremenom gubi na snazi, poglavito kad privlačnost onoga *mi* zamijenimo snagom svoga *ja*.

Prvi izraz sudjelovanja jest dakle pripadnost: ne mogu sudjelovati ako sebe doživljam kao da sam *ja sve* i ne priznajem se *dijelom* zajedničkoga projekta i u meni se ne ukorijeni uvjerenje da „ud i tijelo, da bi živjeli, moraju biti ujedinjeni“ i da „jedinstvo je veće od konflikata, uvijek!“ (Papa Franjo, audijencija od 19. lipnja 2013.).

Dok prolazimo taj crkveni hod, zapitajmo se, draga braćo i sestre, kakvo je slušanje u našim zajednicama: tko su braća, sestre koje slušamo i, prije toga, zašto ih slušamo. To smo pitanje, ponavljamo, pozvani postaviti svi, jer ne možemo se nazivati zajednicom poziva, a još manje zajednicom života, ako nema sudjelovanja pojedine sestre ili brata.

Uđimo u taj put čitave Crkve, s bogatstvom svojih karizmi i svojih života, ne skrivajući napore i rane, ojačani uvjerenjem da ćemo moći samo primiti i dati Dobro jer „posvećeni život se rađa u Crkvi, raste i može dati evanđeoske plodove samo u Crkvi, u toj živoj zajednici vjernog Božjeg naroda“ (papa Franjo, 11. prosinca 2021.).

Sudjelovanje će tada postati odgovornost: ne možemo izostati, ne možemo ne biti među drugima i s drugima, nikada, a još manje u ovom pozivu da postanemo sinodalna Crkva! I prije toga znamo dobro da sinodalnost započinje u nama: promjenom mentaliteta, osobnim obraćenjem, u zajednici ili bratstvu, u kući, na poslu, u našim strukturama, a zatim se širi na službe i poslanje.

Riječ je o dinamici utkanj u naš život, to je kao neki odjek onoga prvoga odgovora na Očevu ljubav kojom smo zahvaćeni. Tamo, u toj dinamici poziva i prijanjanja krije se korijen one sklonosti da budemo unutar procesa koji se tiču života zajednice i svake osobe, da u svojem tijelu osjećamo rane i očekivanja, da činimo sve što je u našoj moći počevši od toga da molitvom sve predajemo Bogu u ruke, da se ne klonimo truda i napora svjedočenja nade, spremni opraštati samo kako bi se jačao onaj zajednički hod koji započinje slušanjem, što znači dati mjesta drugomu u našem životu, uzimajući zaozbiljno ono što je za njega važno.

Sudjelovanje tako poprima stil suodgovornosti koji, prije nego s organizacijom i funkcioniranjem Crkve, ima veze sa samom njezinom naravi zajedništva i njezinim krajnjim smislom, a to je misijski san da se dopre do svijeta, da se posveti brigu svima, da se svi osjećamo braćom i sestrama, zajedno u životu i u povijesti, koja je povijest spasenja. Hodimo zajedno!

Povjeravamo svoje korake Mariji, ženi brižne skrbi, i na sve zazivamo Gospodinov blagoslov.

Vatikan, 25. siječnja 2022.

Kardinal João Braz de Aviz
prefekt

José Rodríguez Carballo, OFM
nadbiskup tajnik

PORUKA VIJEĆA HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE ZA USTANOVE
POSVEĆENOGA ŽIVOTA I DRUŽBE APOSTOLSKOGA ŽIVOTA I HRVATSKE
REDOVNIČKE KONFERENCIJE

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Prošle, 2021. godine proslavljen je dvadeset i peti Dan posvećenoga života koji se odlukom svetoga pape Ivana Pavla Drugoga od 1997. godine obilježava na blagdan Svijećnice. Takve obljetnice redovito prate prigodna slavlja i druga događanja. Međutim ovaj put to se nije dogodilo na uobičajen način jer su na prošlogodišnji Dan posvećenoga života u središtu naše pozornosti bile posljedice potresa u Petrinji, Sisku, Glini i okolici, kao i pandemija bolesti COVID-19, koja još uvijek traje. Potres je fizički dotaknuo jedan dio naše domovine, a duhovno nas je potresao sve. Bio je to događaj u kojem smo žalili za ljudskim žrtvama i materijalnom štetom zbog koje su mnoge obitelji ostale bez krova nad glavom, ali smo istodobno bili ganuti valom evanđeoske solidarnosti koju je Duh poticao u ljudskim srcima. Jedna od glavnih poruka koja je sa svih strana bila upućena stradaocima u potresu glasila je „Niste sami!“ i ta poruka treba vrijediti trajno.

Što se tiče pandemije bolesti COVID-19, možda smo se nadali da ćemo je se ove godine sjećati kao nečega što pripada prošlosti i da ćemo se vratiti u „normalan“ život. Ali to se nije dogodilo. Još uvijek čitav svijet zahvaćen je širenjem te bolesti, koja nam uz medicinske simptome otkriva i naše duhovno i moralno stanje. Budući da bolest ne pravi nikakve razlike među ljudima, ona s jedne strane u nama pobuđuje osjećaj sveopćega ljudskoga zajedništva, dok s druge strane naši različiti pristupi i stavovi prema istoj bolesti i njezinu liječenju pokazuju kako je naše zajedništvo klimavo ako se oslanja samo na naše ljudske odnose.

2. U tim okolnostima dogodila se u Crkvi jedna novost koja daje pečat ovogodišnjem dvadeset i šestom Danu posvećenoga života. Riječ je o sinodalnom hodu Crkve koji je započeo u listopadu 2021. godine, a zaključit će se biskupskom sinodom u listopadu 2023. godine. Taj hod, na koji nas poziva papa Franjo, ima u središtu pozornosti upravo samu temu *sinodalnosti*, što se vidi i u njegovu nazivu *Za sinodalnu Crkvu: zajedništvo, sudjelovanje, poslanje*. Ne treba tumačiti da sama riječ *sinoda* znači zajednički hod, pa je razumljivo da je prva od triju riječi koje opisuju narav sinodalne Crkve upravo *zajedništvo*. Ono je izvor iz kojega proistječu i temelj na kojem se grade druga dva pojma: *sudjelovanje i poslanje*. Svi smo pozvani promišljati, razgovarati, moliti i raditi na tome da što bolje upoznamo, oživimo i odjelotvorimo

svijest da je svatko od nas na svoj način, kako kaže apostol Pavao, opremljen „za sveto djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova“ (Ef 4,12).

3. Prva faza sinodalnoga hoda u kojem slavimo i ovogodišnji Dan posvećenoga života obilježena je savjetovanjem s Božjim narodom u partikularnim Crkvama i osluškivanjem istoga. U tom kontekstu *Pripremni dokument* sinode potiče partikularne Crkve da se, među ostalim, upitaju kako u sebi integriraju doprinos posvećenih žena i muškaraca (br. 28. i 30.). To isto pitanje iz perspektive posvećenih osoba možemo postaviti na sljedeći način: Što i kako mi kao posvećene osobe doprinosimo izgrađivanju Crkve, i to u konkretnim mjestima gdje živimo i radimo? U ovoj poruci promotrit ćemo to pitanje kroz prizmu triju navedenih riječi iz naziva ovoga sinodalnoga hoda: *zajedništvo, sudjelovanje i poslanje*.

4. *Zajedništvo* posvećenih osoba koje se ostvaruje u stvarnom zajedničkom životu u našim kućnim sestrinstvima i bratstvima vidljivo je svjedočanstvo kojim možemo doprinijeti izgrađivanju zajedništva mjesne Crkve. Poznato je da svakodnevni zajednički život podrazumijeva kušnje u kojima isplivaju na površinu i naše ljudske slabosti, pa je razumljivo da se na površini često uzburka i naše međusobno zajedništvo. Međutim pri tome ne smijemo zaboraviti da temelj našega zajedništva nisu samo naši međusobni odnosi. Naše zajednice nisu formirane na temelju krvnoga srodstva, bračne veze ili osobnih naklonosti, nego je temelj našega zajedništva Krist koji nas je pozvao i sabrao da ga slijedimo u različitim oblicima posvećenoga života. Jasno je da svaka ustanova posvećenoga života ima svoj način i kriterije kojima tijekom početne formacije razlučuje autentičnost poziva svojih kandidata, ali znamo da u temelju svakoga poziva stoji Krist. On je tako i za apostole izabrao one „koje je sam htio“ (Mk 1,13) i rekao im je „ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas“ (Iv 15,16). U svjetlu tih Kristovih riječi možemo nastaviti i reći da isto tako ni mi nismo izabrali jedni druge, nego nas je Krist svojim pozivom povezo sa sobom, a preko sebe povezo nas je i jedne s drugima. Prema tomu sestrinskim i bratskim životom u zajednici mi naše međusobno zajedništvo ostvarujemo kroz Krista, a njegovo zajedništvo jest zajedništvo ljubavi Presvetoga Trojstva, Oca i Sina i Duha Svetoga. U tom zajedništvu naše se osobnosti i različitosti ne dokidaju, nego ujedinjuju i to nas osposobljuje za sljedeći sinodalni korak: *sudjelovanje*.

5. *Sudjelovanje* o kojem se govori u kontekstu hoda za sinodalnu Crkvu možda se najbolje razumije kada se navede njegov praktični sinonim, a to je uključivanje. Drugim riječima, radi se o procesu koji se tiče svih i iz kojega nitko ne smije biti isključen niti se sam isključivati. Zajednice posvećenih osoba tu mogu dati svoj doprinos upravo polazeći od svoga oblika

zajedničkoga života jer je on slika Crkve koja je po svojoj naravi sinodalna, kako stoji u naslovu drugoga dijela *Pripremnoga dokumenta*. Naše zajednice sastavljene su od osoba s raznim darovima, sposobnostima i službama. No, ako se u svom djelovanju raspršimo na individualne aktivnosti koje su objektivno dobre, ali međusobno nepovezane, sve to duhovno blago kao da se prospe pokraj puta i ne donese ploda za izgradnju čitave zajednice. Stoga trebamo biti svjesni da i u ovom sinodalnom hodu ostvarujemo autentično sudjelovanje tek onda kada se u razne aktivnosti na razini partikularne i opće Crkve uključujemo kao zajednica, a ne samo kao izdvojeni pojedinci.

6. Za *poslanje* na koje smo pozvani također postoji riječ koja opisuje njegov sadržaj. To je evangelizacija. A riječ koja pokazuje stav kojim se to poslanje ispunjava glasi otvorenost. Mnogovrsnost zajednica osoba posvećenoga života svjedoči kako se jedno te isto Kristovo evanđelje može živjeti na različite, a uvijek evanđelju vjerne oblike života. To je tako jer je evanđelje korijen i deblo iz kojega izrastaju mnoge grane, ali se sve napajaju istim životnim sokom. Kada je Krist na početku svoga djelovanja izabrao najprije četiri (usp. Mk 1,16–20) pa onda ukupno dvanaest učenika, možemo reći da je on tada osnovao jednu malu zajednicu ljudi koji su s njime bili povezani na poseban način, ali s poslanjem da budu „ribari ljudi“. Stoga se svrha nijedne Kristove zajednice ne ispunjava zatvaranjem u samu sebe, nego jednostavnim svjedočenjem evanđeoskoga života u otvorenosti prema svim ljudima koje susrećemo.

7. Ovim kratkim promišljanjem o tome kako „živjeti zajedništvo, ostvariti sudjelovanje i otvoriti se poslanju“ (usp. *Pripremini dokument*, br. 1) u kontekstu hoda *Za sinodalnu Crkvu* želimo vam uputiti poticaj i ohrabrenje da se sa svom braćom i sestrama uključimo u taj zajednički hod na koji smo pozvani kao Božji narod. Neka nam Marija, majka Kristova i majka Crkve, bude zvijezda vodilja na našem putu prema ostvarenju onoga što ona već jest u dioništvu slave svoga Sina.

S tim mislima u srcu želimo vam blagoslovljen Dan posvećenoga života 2022. godine.

Zagreb, 27. siječnja 2022.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, mons. Zdenko Križić, predsjednik

U ime Hrvatske redovničke konferencije, fr. Slavko Slišković, predsjednik

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

EUHARISTIJSKO KLANJANJE (I.)

Pjesma: *Skriven u bijeloj hostiji, nebo u liku kruha!*

Višnji u maloj prilici, život našega duha. Ti si tu.

Željo nebeskih anđela, vrata u samog Boga!

Hrano zemaljskih putnika, snago vjernika svoga. Ti si tu.

Uvodna molitva: Ponukani od Duha, došli smo u Tvoj Hram, Gospodine Isuse, da Ti se prikažemo, da Te blagoslovimo, da Tvoje spasenje motrimo... Ti, koji si postavljen na propast i uzdignuće mnogima, ispuni nas bogobojaznošću... Ti, koji si znak osporavan, razotkrij namisli našega srca... Ti, slavo puka svoga, prepoznaj nas kao službenice i službenike svoje... Ti, koji si Pomazanik Gospodnji, daj da Ti postovima i molitvama danju i noću služimo... Ti, svjetlosti na prosvjetljenje naroda, budi svjetlo naših duša. Kao što si nekoć bio starcu Šimunu i proročici Ani čijih se proroštava spominjemo.

Evangelje: Lk 2, 22-38

„Kad se zatim po Mojsijevu Zakonu navršise dani njihova čišćenja, poniješe ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu – kao što piše u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorodence neka se posveti Gospodinu! – i da prinesu žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.

Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobožan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu. Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, primi ga on u naručje, blagoslovi Boga i reče: 'Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po riječi svojoj, u miru! Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, koje si pripremio pred licem svih naroda: svjetlost na prosvjetljenje naroda, slavu puka svoga izraelskoga.' Otac njegov i majka divili se što se to o njemu govori. Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj: 'Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan – a i tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca!'

A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s mužem sedam godina, a sama kao udovica do osamdeset i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i noću služila

Bogu. Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.“

Dopustimo da se Gospodnje riječi u nama nastane.

Gospodine, blagdan Tvog prikazanja podsjeća nas na naše prikazanje Tebi i na prikazanje tolikih Tebi posvećenih osoba. Večeras Te molimo za njih. Pred Tvoje lice dovodimo nepregledno mnoštvo onih koji su boraveći u Tvojim svjetlosti i sami postali Tvoje svjetlo – za druge.

Ostat' ćemo neko vrijeme u tišini i Bogu dušu dizati moleći napose za redovnike, članove svjetovnih instituta, za časne sestre; za one koji su to bili, koji su sada i koji će biti.

Pjesma: *Ovdje u tišini Bogu svom ću dati život koji nikad ne prestaje sjati, vjera ga i ljubav neprestano krase, Božja u njem' milost ne da da se zgasi. Bog je u tišini i kada smo sami, Bog je svjetlo pravo, kada smo u tami.*

Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom, zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.

Sada ćemo svoje molitve izreći naglas. Predat ćemo ih Gospodinu u simbolu svjetla svijeće. (uz svaku od sljedećih molitvi, pred oltar se – prema mogućnostima - stavlja po jedna svijeća; najprije se svijeća stavi pred oltar, a zatim se izgovara molitva)

U prinosu ove svijeće, primi Gospodine, molitve za sve redovnike – braću i svećenike. Učini da budu Tvoji svjetionici u današnjem vremenu koje žeda za osobama uzorna života. U tišini molimo za redovnike...

Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom, zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.

Gospodine, u plamičku ove svijeće dovodimo pred Tebe sve članove svjetovnih instituta. Blagoslovi njihovu samozatajnost i nastojanja oko Tvoje veće slave. Pošalji im novih oduševljenika koji će Tebe naviještati ustrajnom radošću. Molimo za svjetovne institute...

Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom, zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.

Dok palimo ovu svijeću, molimo Te, Gospodine, za sve redovnice širom svijeta koje se u klauzurnim i apostolskim zajednicama, molitvom i radom svesrdno zauzimaju za dolazak Tvog Kraljevstva. Molimo za časne sestre...

***Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom,
zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.***

Donoseći pred Tvoj oltar ovu svijeću, predajemo Ti, Gospodine, sve naše obitelji. Neka ih Tvoja svjetlost svakodnevno prožima kako bi mogle biti rasadišta novih duhovnih zvanja. Molimo za obitelji...

***Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom,
zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.***

Vjerujemo, Gospodine, da plamen Tvoje ljubavi, poput plama ove svijeće koju odlažemo na oltarni žrtvenik, može zagrijati srca djece i mladih te ih potaknuti da krenu za Tobom, nasljeđujući Tebe čistog, siromašnog i poslušnog. Molimo za djecu i mlade...

***Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom,
zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.***

U plamenu ove svijeće, zrcale se, Gospodine, svi molitveni vapaji za one Tebi posvećene osobe koje su poput svijeće izgorjele nesebično se darivajući Tebi i bližnjima. Primi ih u vječni pokoj i obzore svjetlosti vječne. Molimo za pokojne Bogu posvećene osobe...

***Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom,
zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.***

Pjesma: *I kad noć ugasi sva svjetla svoja, zasjat će tad svjetlost u Bogu moja,
kao sunce zlatno u bezbroj niti i sve zvijezde sitne slične će Mu biti.*

Bog je u tišini i kada smo sami, Bog je svjetlo pravo, kada smo u tami.

***Zapali svjetlo svojim životom, nadolij ulja svojom dobrotom,
Zapali mnogo i drugih svijeća, po cijelom svijetu nek' cvate sreća.***

Litanije Imenu Isusovu:

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Isuse, čuj nas!

Isuse, usliši nas!

Oče nebeski, Bože, **smiluj nam se!**

Otkupitelju svijeta, Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo,

Isuse, Sine Boga živoga, **smiluj nam se!**

Isuse, sjajnosti Očeva,

Isuse, jasnoću svjetlosti vječne,

Isuse, Kralju slave,

Isuse, sunce pravde,

Isuse, Sine Marije Djevice,

Isuse, ljubazni,

Isuse, divni,

Isuse, Bože jaki,

Isuse, Oče budućega vijeka,

Isuse, anđele velikoga savjeta,

Isuse, mogući,

Isuse, strpljivi,

Isuse, poslušni,

Isuse, krotki i ponizni srcem,

Isuse, ljubitelju čistoće,

Isuse, ljubitelju naš,

Isuse, Bože mira,

Isuse, početniče života,

Isuse, ugledu kreposti,

Isuse, revnitelju duša,

Isuse, Bože naš,

Isuse, utočište naše,

Isuse, Oče ubogih,

Isuse, blago vjernika,

Isuse, dobri pastiru,

Isuse, svjetlosti istinita,
Isuse, mudrosti vječna,
Isuse, dobroto beskrajna,
Isuse, pute i živote naš,
Isuse, radosti anđela,
Isuse, Kralju patrijarha,
Isuse, učitelju apostola,
Isuse, naučitelju evanđelista,
Isuse, jakosti mučenika,
Isuse, svjetlo ispovjednika,
Isuse, čistoćo djevica,
Isuse, kruno sviju svetih,

Milostiv budi, **oprosti nam, Isuse!**

Milostiv budi, **usliši nas, Isuse!**

Od svakoga zla, **oslobodi nas Isuse!**

Od svakoga grijeha,
Od srdžbe svoje,
Od zasjeda vražjih,
Od duha bludnosti,
Od smrti vječne,
Od nemara za nadahnuća tvoja,
Po Otajstvu svetoga utjelovljenja svoga,
Po rođenju svojem,
Po djetinjstvu svojem,
Po božanstvenom životu svojem,
Po naporima svojim,
Po smrtnoj borbi i mucu svojoj,
Po križu i zapuštenosti svojoj,
Po smrtnoj stisci svojoj,
Po smrti i pokopu svojem,
Po uskrsnuću svojem,
Po uzašašću svojem,

Po ustanovljenju presvetoga oltarskog Otajstva,

Po radostima svojim,

Po slavi svojoj,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Isuse!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Isuse!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj se nama, Isuse!

Isuse, čuj nas!

Isuse, usliši nas!

Pomolimo se: Bože, koji si preslavno Ime Isusa Krista, Sina svojega, Gospodina našega, svojim vjernima učinio preslatkim i preljubaznim, a zlim duhovima strašnim, daj, molimo Te, da svi, koji to Ime Isusovo na zemlji pobožno štiju, svetu i slatku utjehu ovdje osjete, a ondje u nebu zadobiju vječnu radost i beskrajno blaženstvo. Po istom Kristu Gospodinu našem. Amen.

Pjesma: *Divnoj dakle Tajni ovoj...*

Blagoslovljen budi Bog! Blagoslovljeno njegovo sveto Ime! Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek! Blagoslovljeno Ime Isusovo! Blagoslovljeno presveti Srce Isusovo! Blagoslovljena predragocjena Krv Isusova! Blagoslovljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu! Blagoslovljen Duh Sveti Utješitelj!

Blagoslovljena velika Bogorodica presveta Djevica Marija! Blagoslovljeno sveto i bezgrešno njezino začecje! Blagoslovljeno njezino slavno uznesenje! Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke! Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti zaručnik! Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svecima! Amen

Pjesma: Ne ostavi nas nigdar, blagoslovi nas svigdar,

budi s nama svaki čas, Isus Spasitelju naš!

Slavno budi ime Isus, slavno ime Marija!

Ime Isus slavno budi, slavno ime Marija!

EUHARISTIJSKO KLANJANJE (II.)

Pjesma: *Oče, mi ti se klanjamo...*

Uvodna molitva: Presveto Trojstvo, Oče, Sine i Duše Sveti, mi Ti se klanjamo i želimo Ti zahvaliti iz svega srca za ove milosne trenutke tišine i klanjanja. Ti nam se daruješ i spreman si nam sve dati što od Tebe zaištemo. Tvoja je milost da Ti smijemo služiti kao posvećene osobe i Tebi potpuno pripadati. Primi nas, Gospodine, duha ponizna i srca skrušena. Očisti naša srca od svega što Tebi, veliki i sveti Bože, nije milo na nama i u nama - posvećenicima. Oprosti nam, smiluj nam se. Neka nas Tvoja Riječ ohrabri i pouči živjeti pred Tobom u svetosti.

Čitanje: Mal 3, 1-4

„Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza koga žudite. Evo ga, dolazi već – govori Jahve nad vojskama. Ali tko će podnijeti dan njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj ljevačev i kao lužina bjeliočeva. I zasjest će kao onaj što topi srebro i pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro, da prinose Jahvi žrtvu u pravедnosti. Tad će biti draga Jahvi žrtva Judina i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina.“

Gospodine, došli smo u ovaj hram... tražimo Te... čekamo Te... poput starca Šimuna i proročice Ane. Čeznemo za Tobom, naš skriveni Bože. Otkrij nam svoje Lice, uđi u naša srca, jer Tvoja je radost boraviti među sinovima ljudskim.

Neka nas svjetlo Tvoje milosti obasja da u tom svjetlu spoznamo što od nas želiš. Osnaži nas svojim Duhom da Ti se svidimo i da Tebi u svemu ugodimo. Prikazujemo Ti sve što jesmo i što imamo, sav svoj život. Privuci nas svome Srcu, Izvoru života i svetosti, i učini naša srca otvorenima za Tvoju Riječ. Bez Tebe ništa ne možemo. Tko može pred Tobom opstati jer Ti si, Bože, kao oganj ljevačev i lužina bjeliočeva? Očisti nas sve, Tebi posvećene, kao zlato i srebro da Ti se prinesemo kao žrtve paljenice. Obnovi našu ljubav i oduševljenje kao prvih godina kada smo Ti se po svetim zavjetima prinosili.

Zahvaljujemo Ti što nas bijedne i nedostojne vodiš pokraj tisuću ponora, izazova i svih vrsta teškoća ovozemnog života u koje bismo se sigurno strovalili da nas nije zaštitila Tvoja svemoguća ruka. Daješ nam svete sakramente, činiš nas dionicima molitava i žrtava mnogih svetih duša na nebu i na zemlji. Hvala Ti i slava, naš Bože ovdje prisutni.

Pjesma: *Ovdje je sada...*

Spontane molitve ili po volji:

Gospodine, pomози da u današnjem svijetu u kojem vlada depresija i odijeljenost jednih od drugih, Tebi posvećene osobe, uz Tvoju pomoć donose zrake svjetla i nade, molimo Te...

Blagoslovi sve redovničke zajednice, da budu otvorene za djelotvornu ljubav i da poticajima Tvoga Duha stvaraju ozračje mira i radosti, molimo Te...

Poglavarima i poglavaricama budi zvijezda vodilja, da u svojim zajednicama budu oslonac i pomoć svakom bratu i sestri, osobito nemoćnima, starima i bolesnima, molimo Te...

Ne dopusti da razni mediji i zle sile ovoga svijeta u nama naruše temelje vjere, ufanja i ljubavi, molimo Te...

Po zagovoru Djevice Marije, rasplamti naša srca novim žarom. Potakni nas da obnovimo svoja obećanja i da Ti ostanemo vjerni do kraja života, molimo Te...

Pjesma: *Zdravo sveti Sakramente...*

Litanije Presvetom Oltarskom Sakramentu:

Gospodine, smiluj se!

Kriste, smiluj se!

Gospodine, smiluj se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Oče, nebeski Bože, **smiluj nam se!**

Sine, Otkupitelju svijeta Bože,

Duše Sveti, Bože,

Sveto Trojstvo, jedan Bože,

Kruše anđeoski, **smiluj nam se!**

Kruše zasitni i slasti kraljevska,

Kruše živi koji si s neba sišao,

Kruše koji daješ život svijetu,

Kruše koji krijepiš srce čovjeku,

Žito izabranih,
Vino iz kojega niču djevice,
Mano sakrivena,
Duhovna slasti,
Stole prečisti,
Hrano i goste, Nebeska zaštito protiv grijehu,
Liječe besmrtnosti,
Spomene čudesa Božjih,
Divo čudo nad sva čudesa,
Hostijo sveta,
Kaležu blagoslova,
Prinose čisti,
Neprestana žrtvo,
Preslatka gozbo,
Otajstvo vjere,
Svezo ljubavi,
Okrepu svetim dušama,
Popudbino onima koji umiru u Gospodinu,
Založe buduće slave,
Sakramente pobožnosti,
Životvorni Sakramente,
Časni Sakramente,
Presveti Sakramente,
Bože sakriveni,
Riječ Tijelom postala,

Milostiv budi, oprosti nam Gospodine!

Milostiv budi, usliši nas Gospodine!

Od nedostojnog primanja Tijela i Krvi, **oslobodi nas, Gospodine!**

Od požude tijela.

Od požude očiju,

Od oholosti života,

Od svakoga grijeha,

Za želju kojom si ovu pashu s učenicima blagovati želio,
 Za preveliku poniznost kojom si učenicima noge prao,
 Za goruću ljubav kojim si ovaj božanski Sakrament naredio,
 Za svoju dragocjenu Krv koju si za nas na križu prolio,
 Za sveti tvoj prinos koji si na oltaru ostavio,

Mi grešnici, **Tebe molimo usliši nas!**

Da se dostojiš našu vjeru i štovanje ovoga divnog Sakramenta umnožiti i uzdržati,
 Da se dostojiš našu goruću želju za primanjem ovoga Kruha nebeskog u nama pobuditi,
 Da se dostojiš nas za dostojno i često uživanje presvete Pričesti spremne učiniti,
 Da se dostojiš udijeliti nam dragocjene plodove ovoga životvornog Sakramenta,
 Da se dostojiš pobuđivati nas na pohod i klanjanje Presvetom Sakramentu,
 Da se dostojiš ovim kruhom nebeskim u našem smrtnom času nas okrijepiti i zaštititi,
 Sine Božji,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprostí nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Kriste, čuj nas!

Kriste, usliši nas!

Pomolimo se: Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu muke svoje, podaj nama, molimo, tako častiti otajstva Tijela i Krvi tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja tvojega! Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen!

Pjesma: *Divnoj dakle...*

Blagoslovljen budi Bog...

Pjesma: *Svet, svet, svet...*

UVOD U MISNA ČITANJA

UVOD U MISNA ČITANJA (I.)

1. čitanje: Mal 3, 1 – 4

Osoba posvećenoga života, kao glasnik Božji, najavljuje Gospodnji dolazak pojedincima, obiteljima, zajednicama, selima i gradovima, cijelom svijetu. Osoba posvećenoga života već je osobno susrela Gospodina zato može svima vjerodostojno svjedočiti Njegov dolazak. Susrećući osobu posvećenoga života drugi nerijetko dožive nutarnji poziv na obraćenje. Počinju vjerovati da je ne samo moguće očistiti srce za Gospodina koji dolazi, nego da je to zbog Božje blizine i nužno, znajući da Gospodin dolazi brže od očekivanoga, odnosno da dolazi iznenada.

2. čitanje: Heb 2, 14 – 18

Isus, Svjetlo od Svjetla, radi nas ljudi i radi našega spasenja, postade nam u svemu sličan, osim u grijehu. Umrijevši u ljudskom tijelu, pobijedio je smrt, a time i đavla. Osobe posvećenoga života u slobodi od trostruke požude – očiju, tijela i svijeta – mogu svjedočiti oslobođenost od svega prolaznog i spremnost prihvaćati Volju Božju po zavjetu poslušnosti. Mogu svjedočiti snagu bogatstva duha slobodni od svega materijalnog, te radost života koja izvire iz čistoga srca, koje se uvijek iznova izlaže Krvi nevinoga Jaganjca. Redovnici i redovnice svojim svakodnevnim molitvama kajanja, prošnje, zahvale i hvale očituju radost duboke zahvalnosti Otkupitelju svijeta jer se toliko zauzeo, ne za anđele, nego za slabe i grešne ljude. Svjesno prolazeći kroz teškoće osobnoga rasta i života u zajedništvu, u povezanosti s Kristom, mogu Njegovim osjećajima mnogostruko pomagati iskušavanoj braći i sestrama ovoga vremena.

Evangelje: Lk 2, 22-40

Mnoštvo starije braće i sestara u redovničkim zajednicama, poput starca Šimuna i proročice Ane, žive svoju svakodnevicu poticani od Duha Svetoga, u sve većoj usmjerenosti na Krista, kojemu su posvetili svoj život od mladih dana. Postovima, odricanjima i molitvama služe Bogu i Crkvi podupirući svoju braću i sestre koji su još uvijek aktivni u pastoralnom radu, kao i odgajanje u njihovu urastanju u karizmu i duh redovničke zajednice. Budući da su od mladosti trajno nastojali oslušivati poticaje Duha Svetoga i usklađivati svoj život po uzoru na Sina Božjega, sada u starijoj životnoj dobi pročišćenim osjećajem za veću slavu Božju znaju savjetovati mlađe članove mudrošću evanđelja. Zbog njihova vjernoga služenja, darujući se do kraja iz ljubavi, i mlađi članovi zajednice vide da je redovnički život dostojan življenja usprkos lažnoj privlačnosti ponuda svijeta. Stoga s mladenačkim oduševljenjem hrabro koračaju na putu potpunog sebedarja, spremni živjeti kao vjerodostojni svjedoci Isusa – Svjetla svijeta.

UVOD U MISNA ČITANJA (II.)

1. čitanje: Mal 3, 1 – 4

Prvo čitanje nam donosi starozavjetnu 'najavu' današnjeg evanđeoskog događaja – „doći će iznenada u Hram svoj Gospodin koga vi tražite i Anđeo Saveza koga žudite“. Gospodin po glasniku naviješta ispunjenje očekivanja naroda koji žudi za svojim Spasiteljem. Dolazak je siguran, u to ne trebamo sumnjati. Jedino nam preostaje da spremni dočekamo i prepoznamo ispunjenje Božjeg obećanja. Bogu posvećene osobe trebale bi u tomu prednjačiti.

2. čitanje: Heb 2, 14 – 18

Drugo čitanje nam donosi 'objašnjenje' koje nam pomaže u shvaćanju evanđelja. Isus, ne samo da se rodio kao čovjek, nego je obdržavao sve vjerske zakone svoga vremena. Tako je i prikazanje u hramu bilo dio običaja i zakona kojega je Isus došao dopuniti, a ne ukinuti. Premda kao Sin Božji nije obvezatan, On sve to prolazi kako bi se što više suobličio nama – ljudima koje je otkupio. Zapitajmo se, koliko se mi - Bogu posvećene osobe suobličujemo Kristu kojega nasljedujemo.

Evandjelje: Lk 2, 22-40

Evanđeoski odlomak govori o činu prikazanja Isusa u hramu i susretu s dvije osobe koje su život posvetile Bogu. Tekst nam otkriva dvije poveznice s današnjim Danom posvećenoga života: jedno je samo Isusovo prikazanje od strane Marije i Josipa koji svoje dijete posvećuju Bogu, a drugo je primjer Šimuna i Ane kao dviju osoba koje žive za Boga u potpunom predanju što im omogućava da u Djetetu Isusu prepoznaju Spasitelja.

HOMILIJA

HOMILIJA (I.)

Prikazanje Gospodinovo naziva se i *Blagdan susreta*. U tom nazivu zrcali se ljepota Božjega spasenjskog misterija ljubavi i ispunjenje iščekivanja pravednika svih vremena. U Isusovu prikazanju u hramu Luka predstavlja povijesni susret Djeteta Isusa, starca Šimuna i proročice Ane, susret staroga i novoga, susret proroštva i ispunjenja, susret Boga i čovjeka. U prikazanju Djeteta Isusa u hramu u kojemu je Bog zagrljio otkupljeno čovječanstvo otkrivamo autentičan uzor posvećenoga života, a u starcu Šimunu i proročici Ani koji u vjernosti Bogu i poslušnosti Njegovoj riječi iščekuju ispunjenje obećanja otkrivamo putokaze ispunjenja povjerenog nam poslanja.

Isus – posvećen Bogu i darovan čovjeku

Ispunjavajući propis Mojsijeva zakona o čišćenju (usp. Lev 12,1-4) Marija i Josip odlaze u Jeruzalem noseći sa sobom Isusa da ga prikažu Gospodinu. Prema Izl 13,12 svako muško prvorodence trebalo je biti posvećeno Bogu, podsjećajući Izrael na oslobođenje iz Egipta. Prinoseći žrtvu siromašnih, Marija i Josip posvećuju Bogu svoga sina prvorodence. U tom, na prvi pogled, običnom činu hramske svakodnevice ispunjava se Božje obećanje naviješteno po proroku Malahiji: „Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada u hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza koga žudite.“ (Mal 3,1) Tako se povijest spasenja još jednom ispunjava u običnim događajima svakodnevnoga života u kojima „Božji siromasi“ – čista pogleda, otvorena srca i ponizna duha – prepoznaju Božji spasenjski dolazak.

U Lukinu izvješću zanimljivo je uočiti dvije značajke. Prva se odnosi na ispunjenje Malahijina proroštva. Gospodin kojega je izraelski narod tražio i anđeo Saveza kojega je žudio iznenada dolazi u svoj hram. No za razliku od Malahijina proroštva, Luka prikazuje Boga koji dolazi u svoj Hram kao maleno i krhko djetesce, a ne kao strašni i moćni sudac. Poslušan Ocu ne dolazi osuditi i kazniti čovjeka zbog njegove neposlušnosti Bogu i nevjernosti Zakonu, nego ga dolazi otkupiti u snazi svoje spasenjske ljubavi.

Drugu značajku otkrivamo u činu prikazanja. U obredu čišćenja majke prisutnost djeteta nije bila nužna, a prikazivanje prvorodence nije bilo vezano uz hram. Opisujući Isusovo prikazanje u hramu kao ispunjenje Zakona Luka ne naglašava toliko otkupninu prvorodence (izostavlja otkupnu cijenu od pet šekela; usp. Br 18,15-16) koliko njegovu pripadnost Bogu. Isus nije prikazan kao prvorodenac otkupljen propisanom novčanom svotom, nego kao prvorodenac koji je odnesen u hram da bi ondje bio posvećen Bogu. U Marijinu prikazanju Isusa zrcali se Anino prikazanje Samuela. Prema Lev 12,8 majka je trebala prinijeti Gospodinu,

ako ne nađe dovoljno sredstava za grlo od sitnoga stada, dvije grlice ili dva golubića, a prema Br 6,10 ista se žrtva tražila i za očišćenje nazireja, tj. čovjeka koji je poput Samuela i Isusa, bio posvećen Bogu. No što znači u Bibliji *biti posvećen*?

Za razliku od današnjeg poimanja u kojemu je *svetost* postala sinonim moralne savršenosti i herojskih kreposti na temelju kojih neka osoba biva proglašena svetom, u antičkom poimanju ona nije vezana uz savršenost jer se nije suprotstavljala nesavršenom nego profanom, tj. onomu što nije pripadalo Bogu. *Biti posvećen* u Svetome pismu znači pripadati Bogu. No pripadnost Bogu uvijek uključuje i pripadnost čovjeku. Drugim riječima posvećenje u Bibliji nije imalo svrhu u samome sebi, nego je uvijek uključivalo i poslanje. U Isusovoj posvećenosti i potpunoj pripadnosti Ocu, Bog izgovara svoje bezuvjetno i definitivno *Amen* čovjeku. U imenu kojega mu nadjenuše njegovi roditelji, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca, objavljeno je i njegovo poslanje: Isus – „Bog spasava“. Svevišnji i Sveti Bog u svome sinu Isusu zagrlio je čovjeka, objavljujući mu se kao Bog ljubavi i života. Stoga u Isusovu posvećenju Ocu otkrivamo uzor, smisao i cilj svojega Bogu posvećenoga života.

Isusovo posvećenje Bogu i čovjeku u potpunosti objavljeno u daru ljubavi vlastita života vrhunac je objave Božje svetosti i temelj života Bogu posvećenih osoba. Put je to bezuvjetne pripadnosti Bogu i potpunog darivanja čovjeku. Isusov zemaljski život u cijelosti je bio život *za drugoga* u apsolutnoj poslušnosti Ocu, besprijeornoj vjernosti povjerenom mu spasenjskom poslanju i bezuvjetnoj ljubavi prema čovjeku. Poput Isusa, i Bogu posvećene osobe pozvane su živjeti svoje posvećenje kao dar ljubavi Bogu i čovjeku. Život Bogu posvećenih osoba pronalazi svoj smisao i cilj, nadahnuće i snagu u Isusovu posvećenju kao daru ljubavi. Zavjet čistoće koji posvećeni dragovoljno prihvaćaju radi Kraljevstva Božjega ima smisla samo ako se živi i daruje u ljubavi prema Bogu i čovjeku. Ljubav je ona koja i zavjetu siromaštva i poslušnosti daje smisao, jer iz osobnog iskustva znamo da osoba/zajednica koja živi samo za sebe umire.

Bogobojazna pravednost i samozatajno služenje

Kako živjeti svoju pripadnost Bogu i čovjeku i kako u svakodnevici svoga života ispuniti i svjedočiti povjerenom poslanju otkrivamo u starcu Šimunu i u proročici Ani te u njihovom osobnom susretu s djetetom Isusom. U predstavljanju Šimuna Luka ne govori je li bio svećenik i kolika je njegova starosna dob. Predstavlja ga kao žitelja Jeruzalema, pravedna i bogobojazna čovjeka koji je iščekivao Utjehu Izraelovu i kojemu je Duh Sveti objavio da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. Šimun, čije ime znači „Bog je čuo“, sluša Božju riječ, u svom životu stavlja Boga na prvome mjestu i živi svoju svakodnevicu u bogobojaznoj pravednosti vjerno iščekujući Božju utjehu. Potaknut Duhom dolazi u hram i u

djetetu Isusu prepoznaje ispunjenje danog mu obećanja. U svoje još uvijek dovoljno snažno naručje starac Šimun prima i prigrljuje nejakom djetetu gledajući u Njemu svoje spasenje, Svjetlost na prosvjetljenje naroda i Slavu puka svoga izraelskoga.

Šimunov blagoslov radostan je poklik ispunjenja dugog iščekivanja i ushićen usklik otkupljenog čovječanstva. U Šimunovu prihvaćanju djeteta u naručje i u njegovu zagrljaju Pomazanika Gospodnjeg otkupljena je svaka suza, bol i patnja izmučenog čovječanstva, ispunjena je svaka nada i iščekivanje grijehom izranjenog i smrću uplašenog čovjeka i svakom čovjekovu mukotrpnom *dan* vraćen je smisao. U susretu starca Šimuna i djeteta Isusa dva su se srca iznova dodirnula: otvoreno i toplo srce Boga i uplašeno i izranjeno srce čovjeka! Dva su se pogleda iznova susrela: brižni pogled Boga Oca i pogled nade ljubljenog sina.

I proročica Ana, čije ime znači „Bog je milostiv“, u samozatajnom služenju Bogu, postovima i molitvom, danju i noću, tražila je Božje lice i iščekivala otkupljenje. Živeći u potpunosti za Boga i u naklonosti Božjoj i ona u svojoj dubokoj starosti susreće Otkupitelja. Svjetlom Duha Svetoga u Djetetu Isusu prepoznaje Mesiju te postaje Njegovim vjernim apostolom: „Hvalila je Boga i svima koji iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu.“ (Lk 2,38) Poput Šimuna, i Ana u svakodnevicu svoga života, u sasvim običnim događajima svojega *dan*, prepoznaje vrijeme Božjeg spasenjskog pohoda, ispunjenje svojih iščekivanja i ostvarenje svojih nadanja.

Slaveći Dan posvećenoga života izrecimo danas iznova svoje odlučno „da“ i obnovimo svoje iskreno „Amen“ Bogu i čovjeku. U potpunoj pripadnosti Bogu, poput Šimuna i Ane, živimo svoje *dan* u bogobojaznoj pravednosti i u samozatajnom služenju otkrivajući u njemu *dan* Božjeg spasenjskog dolaska. Poslušni Riječi i ispunjeni Duhom u hramu svojega srca služimo Bogu. Unatoč teretu godina, poteškoćama poslanja, krizama zvanja, izazovima vremena, nesigurnoj budućnosti... prigrlimo u svoje naručje dijete Isusa, srcem uz Njegovo Srce i pogledom na Njega hrabro zakoračimo u svoje *sutra* grleći darovani nam svijet Njegovim rukama i ljubeći povjerenog nam čovjeka Njegovom ljubavlju, u dubokoj svijesti da samo Ljubav daje smisao našem životu, uspjeh poslanju, sigurnost budućnosti, mir srcu, jasnoću pogledu, snagu vjeri, postojanost nadi i ispunjenje iščekivanja.

HOMILIJA (II.)

Prije 25 godina sveti papa Ivan Pavao II. potaknuo je obilježavanje Dana posvećenoga života upravo na blagdan Prikazanja – Svijećnice. Misna čitanja kao i simbolika ovoga blagdana objašnjavaju nam zašto je Papa izabrao ovaj dan za proslavu, a tako i za promicanje posvećenoga života u Crkvi. Sve osobe koje su se posvetile Bogu po zavjetima i svetim redovima sebe prikazuju Bogu u „hramu svoga života“. Potpunim predanjem u Božje ruke, čovjek ne gubi samoga sebe, kako se naizgled čini. On dobiva od života puno više nego je to svojim snagama sposoban ostvariti. Prikazati sebe kao „žrtvu živu, svetu, Bogu milu“ čovjek uspijeva jedino uz Božju pomoć.

Prorok Malahija u prvome čitanju govori o glasniku koji naviješta Božji dolazak i izvršenje Božjega djela. Jedina zadaća i poslanje glasnika jest naviještati Božju riječ i istinu koja se nalazi u toj Riječi. Kada se pak zagledamo u živote posvećenih osoba vidjet ćemo da to često nije jedina njihova zadaća. Mnoge i razne obaveze, dužnosti i poslovi prate život svake posvećene osobe. Vidjet ćemo da su sposobni za razne i prelijepo stvari koje ispunjavaju njihov život. Vidjet ćemo da mnogo puta utroše veliku većinu svoga vremena na te djelatnosti i obaveze. Ipak ćemo u svakome od njih i u svima njima vidjeti jednu zajedničku osobinu, a to je utjelovljenje Božje Riječi. Barem bi to trebalo biti u temelju života svakoga od njih. Kada se sabere sve što postoji u životu posvećenih osoba, vidjet ćemo da se smisao svega što čine nalazi u njihovu poslanju – da budu glasnici koji svojim životom, više nego riječima, govore o Božjim istinama.

Jedna od istina otkriva se kroz celibat i zavjet djevičanstva koji u sebi nose odluku o odricanju od braka i obiteljskog života. Najprije ćemo primjetiti da se posvećene osobe toga odriču ne zato što nisu sposobne za to ili to isto mrze, već dapače, zato jer su to svete, plemenite i dobre stvarnosti koje žrtvuju zbog potpuna i cjelovita pripadanja Bogu. Svojim odricanjem posvećene osobe potvrđuju iznimnu i veliku važnost obiteljskog i bračnog života. To isto odricanje ukazuje na onu budućnost koja ne pripada ovome svijetu, već vječnom životu. Posvećene osobe ovdje na zemlji odlučuju živjeti stvarnosti koje će tek doći. Iako one nisu razumljive svima, ipak su često baš te stvarnosti najveći znak života koji nas čeka u vječnosti – posjedovati samo Boga i živjeti u potpunom zajedništvu s Njime.

Druga se velika istina, možda ljudima manje vidljiva, otkriva u (zavjetu) poslušnosti posvećenih osoba. Podlaganje svoje slobode i vlastite volje zakonitim poglavarima također potvrđuje da se odricanjem ističe dragocjenost slobode koju nam je Bog dao. Naša slobodna volja je nevjerovatni dar od Boga kojega On nikada neće nama oduzeti, makar bila korištena na

najgori mogući način. Zato je svojevoljno polaganje vlastite volje u ruke poglavar(ic)a najveći čin izricanja povjerenja u Boga, jer to činimo ne zbog poglavara/poglavarice (koji su nesavršena ljudska bića), već zbog samoga Boga koji tada može „upravljati naše korake svojim stazama“.

Treća se istina može otkriti u evanđeoskom življenju svojevoljnog siromaštva i neposjedovanja. Gospodin Isus je, znamo dobro, primjer čovjeka koji je nenavezan na zemaljsko i slobodan od bilo kojeg tereta posjedovanja. Velik je i kontradiktoran znak današnjem svijetu osoba koja se odluči svojevoljno razvlastiti, jer mentalitet ovoga svijeta sve svoje nade polaže upravo u zemaljska bogatstva koja su propadljiva. Kako bi to jednostavno izrazili, postoje riječi starih i mudrih ljudi koje kažu: „Trudi se i bori za svoga života, samo za one stvari koje ćeš ponijeti u nebo!“ Među tim stvarima koje ćemo nositi „gore“ svakako neće biti ništa od blaga ovoga svijeta, osim ako ih nismo „pretvorili“ u izraz ljubavi, milosrđa i dobrote.

Današnje evanđelje govori čak o pet osoba koje su svoj život posvetile Bogu. Naravno, prva od tih osoba jest Dijete Isus kojega su roditelji prikazali u Hramu. Druge dvije osobe, Marija i Josip, posvećuju se živeći svoje poslanje u kojem im je „jedina“ zadaća cijeli svoj život posložiti oko najvažnijeg središta svih života – Isusa Krista. Oni to čine besprijeekorno i zato ih imamo kao primjer i uzor svakog vjerničkog i svakog posvećenoga života. Na kraju imamo proroka Šimuna i proročicu Anu. Njih dvoje nalaze se u blizini kada Isus biva prikazan u Hramu. Taj događaj, da su svi na istome mjestu u isto vrijeme, prikazan je kao slučajnost. Ipak znamo da ne može kod Boga biti ništa slučajno, a posebno vrhunac i punina života osoba koje su se posvetile Bogu. Šimun, Božji čovjek pun Duha Svetoga, se sprema za smrt i prihvaća je, ali ne prije nego susretne svoga Spasitelja. Ana se cijeli život pripremala postovima, molitvama i pokorničkim životom da bude sposobna vidjeti Gospodina u onom trenutku kada to bude određeno. Kod Ane i Šimuna kao da gledamo različite karizme posvećenih osoba koje dolaze do istoga cilja – blaženoga gledanja Boga.

Na kraju, Crkva u svojoj službenoj molitvi – Časoslovu, svaku večer, Šimunovim riječima iz današnjeg evanđelja, klikće i pjeva: „Sad otpuštaš slugu svoga Gospodaru... ta vidješe oči moje spasenje tvoje.“ Time sva Crkva, sve posvećene osobe, svaki dan prije počinka, Bogu odaju hvalu za sve spasonosno i sveto što su doživjele, kako bi se pripremile za pravo konačno spasenje i posvećenje koje dolazi nakon ovoga života.

MOLITVA VJERNIKA

MOLITVA VJERNIKA (I.)

Ponukani od Duha, došli smo u Gospodnji Hram. Spominjući se Kristova prikazanja, Bogu Ocu prinesimo sve posvećene osobe, moleći.

1. **Za službenike Crkve, a napose za redovnike – braću i svećenike:** Ti, koji si Pomazanik Gospodnji, ispuni ih bogobojaznošću, kako bi njihovo življenje bilo svima nama poticaj na rast u svetosti, molimo Te...

2. **Za članice svjetovnih instituta:** Ti, koji si Znak osporavan, prepoznaj ih kao svoje službenice i blagoslovi njihovu samozatajnu posvetu u svijetu, molimo Te...

3. **Za redovnice klauzurnih zajednica:** Ti, koji si u Hramu Ocu prikazan, primi njihove postove i molitve kojima ti danju i noću služe, kao žrtvu milu i Tebi ugodnu, molimo Te...

4. **Za redovnice apostolskih zajednica:** Ti, Slavo puka svoga, blagoslovi njihova nastojanja oko Tvoje veće slave, molimo Te...

5. **Za djecu i mlade:** Ti, Svjetlosti na prosvjetljenje naroda, daj da se pridruže nepreglednom mnoštvu onih - Tebi posvećenih, koji boraveći u Tvojim svjetlosti i sami postaju Tvoje svjetlo – za druge, molimo Te...

6. **Za pokojne Bogu posvećene osobe:** Ti, koji si Postavljen na propast i uzdignuće mnogima, uzdigni ih u obzore svjetlosti vječne, molimo Te...

Svemogući Bože, razotkrij u ovim molitvama namisli naših srdaca i s njima postupi po Presvetoj volji svojoj. To Te molimo po Kristu Gospodinu našem.

MOLITVA VJERNIKA (II.)

Danas, na Dan Bogu posvećenoga života, zaufanom se molitvom obratimo Bogu Svemoćnom za sve Bogu posvećene osobe u hrvatskom narodu i u cijelom svijetu.

1. Svemoćni Bože, spomeni se svih članova muških apostolskih redovničkih zajednica: da Ti budu vjerni svjedoci živeći evanđeoske savjete i potpuno se posvećujući duhovnom pozivu, molimo Te...

2. Svemoćni Bože, spomeni se svih članova muških monaških zajednica: da prosvijetljeni svjetlom Tvoje utjelovljene Riječi, svakodnevnim poniznim i radosnim prinosom molitve i rada, u Crkvi i svijetu budu živi znak Tvoje ljubavi i blizine, molimo Te...

3. Svemoćni Bože, spomeni se svih članica ženskih apostolskih redovničkih zajednica: da neustrašivo svjedoče Krista u današnjem svijetu, molimo Te...

4. Svemoćni Bože, spomeni se svih članica ženskih kontemplativnih redovničkih zajednica: da im Ti uvijek budeš u središtu života dok se molitvom i žrtvom zauzimaju za sve ljude kako bi zadobili preobražen pogled, pogled iz Tvoga obzorja, molimo Te...

5. Svemoćni Bože, spomeni se svih članica ženskih svjetovnih instituta: da radosno žive svoju posvetu pod zaštitom Blažene Djevice Marije i uz zagovor utemeljitelja njihovih instituta, molimo Te...

Usliši, Svemoćni Bože, naše smjerne molitve dok Ti se obraćamo u zajedništvu sa svim Tebi posvećenim osobama cijeloga svijeta. To Te molimo po Kristu Gospodinu našem.

POPRIČESNA MEDITACIJA

POPRIČESNA MEDITACIJA (I.)

Gospodine, danas Ti na poseban način zahvaljujemo na daru duhovnog poziva. Zahvaljujemo Ti za svako duhovno zvanje u našim zajednicama. Molimo Te i za nova duhovna zvanja kako bi naše zajednice nastavile dalje živjeti i donositi Tebe svakom čovjeku u potrebi. Pomozi nam da poput Marije uvijek ostanemo vjerni Tvome pozivu te spremni u svakom trenutku, izreći svoj „da“, onaj gorljivi „da“ kao što smo ga izgovorili na počecima svoga duhovnog hoda.

Kratka šutnja

Prinosimo Ti, Gospodine, svoje misli da budu upravljene k Tebi, riječi da govore o Tebi, djela da budu po Tebi, trpljenja da budu za Tebe. Molimo Te, prosvijetli nam razum, zagrij volju, očisti srce i posveti dušu. Daj da oplačemo dosadašnja bezakonja, odbijemo buduće napasti, ispravimo krive navike. Gospodine, daj nam ljubav za Tebe i revnost za blišnjega. Daj nam svoju milost da se trudimo pomagati i opraštati i prijateljima i neprijateljima. Da požudu svladamo strogošću, lakomost darežljivošću, srdžbu blagošću, mlakost revnošću. Da u odluci budemo mudri, u nevolji strpljivi, u sreći ponizni. Učini nas Gospodine, sabranima u molitvi, marljivima u službi, ustrajnim u odluci. Nauči nas kako je nezatno sve zemaljsko, uzvišeno sve božansko, kratko sve vremenito, a trajno sve vječno.

Kratka šutnja

Božja duša je ona koja osjeća potrebu da se svakoga dana uzdigne, ona koja želi uvijek više, koja vjeruje da uvijek može biti još bolja. Isus te ne pita: „Što želiš raditi?“, nego, „Tko želiš biti danas, sada, u ovome svijetu?“ Odluči se biti mir, oprost, ljubav, istina, dijalog, jednom riječju – odluči se biti lice i prisutnost Isusa Krista. Budi ljubav, jer ona se ne osvrće na nevolju, već se upušta u ono što je iznad njezinih snaga, ne pronalazeći isprike za nemoguće. Pa i iscrpljena – nije umorna, ni pritisnuta poteškoćama – ne da se pokoriti, pa ni ustrašena – ne da se smesti. I zato je sposobna poduzeti sve na svijetu. Ljubav nije osjećaj, ona je odluka, ona je služenje. Onoga trenutka kada prestanemo ljubiti, prestajemo i postojati. Isuse, možemo dotaknuti svijet jednom rukom, ako nas Ti držiš za drugu. Jer poslije ovog života ne ostaje ono što smo skupili, već ono što smo darovali.

POPRIČESNA MEDITACIJA (II.)

O Bože, koji silaziš k meni!

Od moga srca činiš svoje dveri.

Došao si... Kralju slave...

Klanjam Ti se... padam nice preda Te...

kao Magdalena... ljubim te...

O Svjetlosti... koja poput biča

razgoniš moje tmine... ostani u meni!

Ti koji ranjavaš, ali i ranu povijaš...

Tvoja svjetlost je poput balzama u meni...

Iscijeli me... i očisti...

Da ti omili moj prinos.

Siromah sam... ali Ti dajem što mi Ti sâm povjeravaš...

Golubića dva... život svoj... i slobodu svoju.

Kraljuj u meni...

u svim 'predjelima' moje duše...

...i 'poljane' moga srca

neka Ti uzvrate obilnim rodnom...

Kralju moj i Bože moj!

MOLITVENI OBRAZAC ZA OBNOVU REDOVNIČKIH ZAVJETA

Svemogući Bože,

Ti si jedini svet i izvor svake svetosti.

Blagoslivljam Te i zahvaljujem Ti

jer si me snagom svoje ljubavi

pozvao slijediti stope Tvojega ljubljenog Sina,

Gospodina našega Isusa Krista,

te življenjem evanđeoskih savjeta

potpunije ispuniti svoj krsni poziv na svetost.

Zahvaljujem Ti na milosti

koju si mi dosad udijelio u mojem posvećenom životu.

Oснаžen/a snagom Duha Svetoga,

danas, na blagdan Prikazanja Tvojega Sina u Hramu,

obnavljam svim žarom srca svoje predanje Tebi

i svoj zavjet da ću živjeti

u poslušnosti, siromaštvu i čistoći.

Ujedno potvrđujem da ću vjerno opsluživati

duh i pravilo Reda kojemu pripadam.

Neka služenje i evanđeoski život redovničkih zajednica

uveća svetost Tvoje Crkve i osnaži njezino poslanje.

Oče sveti, udijeli mi

da zagovorom Bezgrješne Djevice Marije,

koja je uzor posvećenoga života,

zagovorom svetog/e utemeljitelja/ice i svih svetih,

ovoj odluci ostanem vjeran/a do konca života

te Tvojom milošću stignem k Tebi, Svevišnji,

koji u savršenom Trojstvu i uzvišenom jedinstvu

živiš i kraljuješ slavan u sve vijekove vjekova.

Amen.

Odgovaraju: fr. Slavko Slišković, OP
s. Gordana Igrec, FDC

Tekstove prikupila i uredila: s. Krista Mijatović, SCSC

Lektura: Sabina Luketić

Redovničke zajednice koje su sudjelovale u pripremi tekstova:

Ženske klauzurne zajednice

- Karmel Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca, Marija Bistrica
- Samostan Pohoda Marijina, Zagreb
- Samostan sv. Klare, Zagreb

Ženske apostolske zajednice

- Milosrdne sestre sv. Križa
- Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskoga, Zagreb
- Sestre Presvetog Srca Isusova
- Službenice Blažene Djevice Marije

Svjetovni instituti

- Suradnice Krista Kralja
- Obitelj Malih Marija

Muške monaške zajednice

- Benediktinski samostan, Čokovac

Muške apostolske zajednice

- Družba misionara monfortanaca
- Franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda, Zagreb
- Franjevačka provincija Presvetog Otkupitelja, Split
- Hrvatska dominikanska provincija
- Hrvatska karmelska provincija